

Universitätsbibliothek Paderborn

Praxis Episcopalis

In Qva Episcoporum Non Tantvm, Eorvmqve Vicariorum munus; sed
Parochorum etiam & conscientiarum directorium concernentium casuum
ac dubiorum indies occurrentium Resolviones ... quām brevissimè
continentur

Zerola, Tommaso

Coloniae Agrippinae, 1680

Sodomia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10447

dico, quod valet propter indemnitatē rationis: si urges non licere fieri extensionem de casū ad casum in penalibus: dico quod sic, quando militat eadem ratio: prout dixi in ver. extensio, hoc est verum solum in concursu parochialium, prout supra, §. 3. oppositis non obstantibus. dico quinto, si simonia est in ordine, nec potest Episcopus absolvere simoniacum, tam si ignoranter, quam si scienter eam incurrit, modo casus sit occultus ex doctrina eiusdem sac. Conc. dico sexto, si vero casus est publicus, putā, quia scitur saltem à sex personis, prout dictum est in ver. excommun. de cau. form. §. tertium dubium, ver. quintum: tunc Papa absolvit, quia est Papalis excommunicatio, prout in Extrav. Paul. II. que incipit, De testabile, in tit. de simon. Navar. cap. 23. not. 4. eum seq. & c. 25. num. 6. notab. 3. & dixi in ver. dimissaria, §. 7. & quia sac. Conc. solum concedit Episcopo absolutionem casuum Papalium occultorum, ac dispensationem irregularitatis occultarum (excepta ea, quae ex homicidio voluntario.)

Decimo sexto, quod remedium simoniaco? Respondetur, si est in beneficio ignoranter, & occulte, prout dictum est superius, adeat Episcopum, qui eum potest absolvere, & cum eo dispensare, absolvere dico, quatenus indiget, quia stante ignorantia, non incurrit, ut patet: dico dispensare, ut possit retinere beneficium; & quamvis multi Doctores dicant, quod Episcopus possit cum eo dispensare, ut possit retinere idem beneficium, sed non ean-

dem dignitatem, sed ego non euro de hac distinctione, cum ignorantia probabilis excusat: si scienter adeat Papam cum doctrina, & practica, Rebuff. in tit. quod modis beneficiia acquir. num. 9. si in ordine, dic similiter, prout supra: nam simoniacus in ordine est ipso jure suspensus, & excommunicatus, in beneficio vero, solum ipso jure suspensus, Sylve in ver. simonia, §. 19. Navar. c. 23. in ult. & patet ex dictis.

SODOMIA.

Primò, nimium nefandum crimen est mixti fori, & si quis ob id fuerit punitus à judice ecclesiastico, potest etiam à seculari-Judice puniri, Navar. conf. I. de judic. hujus nefandi criminis penas præterea, quæ sunt de utroque jure, vide Bull. Pii V. que est 5. & incipit, Cum primū, & Bull. 70. que incipit, Horrendum, & Leo X. Bull. i. que incipit, Suprema, ubi omni i privilegio clericali, officio, dignitate, & beneficio ecclesiastico est ipso jure privatus, exercens tale facinus, vide Navar. c. 27. & nu. 248. & est causa separationis inter conjuges, Covar. de spons. 2. par. c. 7. §. 5. nu. 7. & impedit ordinis executionem, Staph. f. 140. nu. 5.

Secundò, privatur ipso jure beneficio, quia est gravissimum crimen, c. mulier, i. §. q. i. c. per odia, & quæ allegat Rebuff. de mod. amit. benef. nu. 30. quod tamen limita, & intellige juxta notata per Navar. in manu. c. 27. n. 249. ubi refert partem Bullæ Pii V. per quam privat ipso jure omni privilegio, officio, dignitate & beneficio ecclesiastico, & quod

quod degradatus per judicem ecclesiasticum, tradatur Curia seculari, vide Diaz in *præl. crim. canon. c. 20. c. cleri- ci, de excess. prælat. c. flagitia, 32. qu. 7.*

SUSPENSIO.

Primò, quia interdum quis suspensus ab officio, aliquando à divinis, queritur, quid intelligitur per suspensionem ab officio, & quid à divinis? Respondetur, quoad primum, quod suspensio ab officio includit suspensionem ab omnibus actibus peculiariis ordinum, & jurisdictionis, unde non potest sic suspensus exercere actionem aliquem ordinis, nec jurisdictionem, vel prædicare, vel legere: suspensus vero à divinis includit solum actus peculiares ordinum, & sic prædicando, legendo, exercendo jurisdictionem, non incurrit irregularitatem, sicut in primo casu, ubi exercendo actus convenientes ordinis solum, sit irregularis, Cov. in c. aliam mater, 2. parte, §. 2. num. 4. c. responso, de sent. excom. Nav. cons. 58. 60. & 63. de sent. excom. Sylvest. in ver. suspensi, §. 5. ver. si vero, Diaz: *præl. crim. can. c. 22.* & Covar. in c. aliam mater, 2. p. §. 2. loc. cit. suspensus à beneficio quid importet, vide in 3. p. cod. vers. suspensi simpliciter quid importet, vide ibidem, ubi importat suspensionem ordinum, Genim. in c. 1. §. eos, notab. 3. de temp. ord. lib. 3.

Secundò, si quis inciderit in irregularitatem, & postea dispensemur secum per Datarium, tamen imposita ei suspensione magna ab ordinum executione, an Episcopus possit eum absolu-

vere à dicta magna & longa suspensione. Navar. cons. 16. nu. 2. de temp. ord. dicit quod non, ego vero dicere, quod sic, itante causâ, prout dixi in ver. *Penitentia*, quia magis & minus non variant speciem.

SPONSUS.

SI duo contrahunt matrimonium per verba de presenti, & ante copulam alter illorum ingrediatur monasterium, seu religionem, altero invitito, quantum temporis tenet ipsum expectare, remanens in seculo? Respondetur in cap. expublico de converso conjug. per duos menses, vel alias arbitriatum, cap. commissum, de sponsal. Extravag. anti. concertat. Jo 22: tamen de jure novissimo fac. Conc. Trid. sess. 25. cap. 15. de resor. reg. debet expectare usque ad professionem expressam, qua sit elapsio anno integro, Navar. cons. 1. de converso conjug. & ita practicavi Surrenti, quamvis elapsio anno uxor exiverit à monasterio, & vir etiam à sua religione, & sic in seculo permanerunt usque ad mortem, de anno 1584. & ratio est, quia si remanens in seculo expectatis duobus mensibus, vel antequam alter ingressus religionem profiteatur expressè nubat secundo, si ille exierit à religione, quid? ergo expectare potest professionem expressam.

S P O L I U M.

Quia subcollectores, seu Commissarii spoliorum solent aliquando ponere manus in ea, quæ de jure non sub-